

Toen shaykh Mohammed bin Saalih al-'Othaymien geprezen werd

Door de nobele grote geleerde shaykh Mohammed bin Saalih al-'Othaymien

Bron: http://an-nasieha.nl/upload/Toen_shaykh_ibn-otayhmien_geprezen_werd.mp3

Shaykh al-'Othaymien [tegen de aanwezigen]: “Deze persoon heeft toestemming gevraagd om een gedicht voor te dragen. Zullen wij hem dit laten doen of niet? Ja? Goed.”

Jongere: “Bismillahi ar-Rahmaan ar-Rahiem. Alhamdoelillah wa salaatoe wa salaamoe ‘ala Rasoelillah amma ba’d. Beste shaykh, ik vraag uw toestemming om een gedicht voor te dragen.”

Shaykh al-'Oethaymien: “Ja, ga je gang.”

Jongere: “Oh mijn oemmah, deze nacht zal gevolgd worden door de fajr. Zijn licht verspreidt zich over de aarde en het goede zal komen. De overwinning wordt verwacht en de waarheid -ondanks de inspanningen van het kwade- zal overwinnen. Met een ontwaking waar Allah zijn grenzen mee heeft gezegend. Rein, zonder gebreken of onzuiverheden. Zolang ibn Saalih (shaykh al-'Oethaymien) zich onder ons bevindt. Zolang ibn Saalih zich onder ons bevindt. De leider van de ontwakening. Met mensen zoals hij hopen wij voor triomf en succes.”

Shaykh al-'Oethaymien: “Ik ben het niet eens met dit gedeelte van het gedicht. Nee, ik ben het er niet mee eens omdat ik niet wil dat de waarheid aan individuen gekoppeld wordt. Iedereen zal vergaan. Als we de waarheid aan personen koppelen...dit betekent dat als deze persoon sterft dat de mensen misschien hoop zullen verliezen. Daarom zeg ik, als je dit vers kunt veranderen naar ‘zolang wij onder ons het Boek van Allah en de Soennah hebben van Zijn Profeet’ dan is dat beter.”

Jongen: “Zolang wij onder ons het Boek van Allah en de Soennah hebben van Zijn Profeet... en ibn al-'Oethaymien.”

Shaykh al-'Oethaymien: “Nee, nee. Dit is niet juist. Ik moet jou tegenhouden.”

Jongere: “Onze geleerde.”

Shaykh al-'Oethaymien: “Nee, nee.”

Aanwezige: “Laat hem verder gaan shaykh.”

Shaykh al-'Othaymien: “Nee, nee. Ik kan dit niet accepteren. Als dit alles is wat je hebt, laat ons dan een vraag stellen... Ik adviseer jullie vanaf nu om de waarheid niet aan personen te koppelen. Mensen kunnen dwalen van het Rechte Pad. Het is zelfs zo dat ibn Mas'oeed -radiAllahoe 'anhoe- zei: **‘Wie iemand als voorbeeld wenst te nemen, laat hem dan een voorbeeld nemen aan degenen die overleden zijn want een levende is niet vrijgesteld van fitnah.’** Wanneer je de waarheid aan een persoon koppelt kan het zijn dat die persoon trots wordt en afdwaalt van de rechte weg -en ik zoek mijn toevlucht hiervan-. Hierom adviseer ik jullie om de waarheid niet aan mensen te koppelen.

Ten eerste: een persoon is niet veilig voor fouten en fitan. Ik vraag Allah om ons standvastig te houden op Zijn religie.

Ten tweede: een persoon zal sterven en niemand zal in leven blijven.

﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مِّن مَّتِّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴾

{En Wij hebben onsterfelijkheid niet voorgeschreven aan een mens voor jou. Wat dan, wanneer jij sterft zullen zij eeuwig leven?}

[Soerah al-Anbiya: 34]

Ten derde: de zoon van Adam is een mens. Hij kan zich trots gaan voelen als mensen hem prijzen en zich om hem heen verzamelen. Hij kan zich trots gaan voelen en denken dat hij onfeilbaar is en claimt hij onfeilbaarheid en dat alles wat hij doet correct is. Elk pad dat hij kiest is toegestaan, hierin bevindt zich vernietiging. Vanwege dit zei de Profeet -sallallahoe alayhi wa sallam- toen een man een andere man prees in zijn -sallallahoe aleihi wa salam- aanwezigheid:

« ويحك! قطعت عنق صاحبك. » أو « ظهر صاحبك. »

“Wee jou. Jij hebt het hoofd van je metgezel afgehakt.”

Of

“Jij hebt de rug van je metgezel gebroken.”

Bij voorbaat bedank ik de broeder die dit gedicht voorgedragen heeft -ook al heb ik het zelf niet gehoord- voor wat hij over mij wilde zeggen en hoe hij zich voelt ten opzichte van mij. Ik vraag Allah om mij te maken zoals hij over mij denkt en beter. Ik vraag Allah om jou met het goede te belonen.”